

(INTERVJU) Damjan Gajser: »Rekel sem: 'Ante, jaz prevzamem odgovornost.' Odvrnil mi je, da mi stoji ob strani.«

V [vestnik.si/clanek/sport/intervju-damjan-gajser-rekel-sem-ante-jaz-prevzamem-odgovornost-odvrnil-mi-je-da-mi-stoji-ob-strani-798105](https://www.vestnik.si/clanek/sport/intervju-damjan-gajser-rekel-sem-ante-jaz-prevzamem-odgovornost-odvrnil-mi-je-da-mi-stoji-ob-strani-798105)

Aleš Cipot

Damjan Gajser želi trenersko pot nadaljevati kot glavni trener.

Damjan Gajser je kot pomočnik glavnega trenerja Anteja Šimundže tri leta deloval v Muri. Tudi sicer je njegova športna pot močno povezana s klubom iz Fazanerije.

V sezoni 1994/95 ste igrali pri Muri, ko je prvič v zgodovini nastopila v evropskem tekmovanju in sploh prvič prejela kakšno lovoriko, to je bil pokal NZS. Petindvajset let kasneje ste pokal za pokalnega prvaka dvignili še kot pomočnik trenerja.

»Če bi mi kdo pred začetkom kariere dejal, da se bo to zgodilo, mu ne bi verjel. Res je – moji karieri nogometaša in pomočnika trenerja sta močno povezani z Muro. Še danes se spomnim slavlja maja 1995. Moj motivacijski govor moštvu pred letošnjim finalom na Brdu je bil zato nekako tak: 'Ko boste osvojili pokal, o čemer ne dvomim, vam bodo pripravili sprejem, ki si ga boste zapomnili za vse življenje.'«

Kako pa ste doživljali dogajanje na Brdu?

»Občutki so bili seveda drugačni kot leta 1995. Prvič sem pokalni naslov doživel kot igralec na igrišču, zdaj pa z glavnim trenerjem in pomočniki v pripravi ekipe na tekmo. Fantom sem skušal prenesti svoje igrske izkušnje iz prvega finala. Ko namreč igraš finalno srečanje nekega tekmovanja, ni pomemben vtis. Finale se ne igra, finale se zmaguje. Pokal namreč ostane, igra pa se hitro pozabi. To je bistvo.«

Drugič ste dres Mure oblekli v sezoni 2000/01.

»V Prekmurju in Murski Soboti sem spoznal veliko prijateljev in znancev in za to sem hvaležen. Živim v Mariboru in imam prijatelje po vsej državi. Vsi občudujejo pripadnost ljudi in navijačev do Mure. Prav tako sem osebno povezan z Mursko Soboto, tukaj imam namreč 22-letno hčerko Niko.«

Vaš brat Sašo je igral za Beltince. Danes je pomočnik trenerja pri Mariboru, to nalogo je opravljal tudi, ko je vijoličaste vodil Ante Šimundža.

»Obema je bila regija odskočna deska v karieri. V Prekmurju se je za naju pravzaprav začela profesionalna pot. Sam sem v Muri postal reprezentant, nato odšel v Olimpijo in Maribor ter tudi v tujino. Brat je iz beltinskega kluba prestopil v Rudar Velenje in potem v Belgijo. Postala sva prva brata, ki sta zaigrala v slovenski reprezentanci.«

Aleš Cipot

»Velika prednost Mure je, da zanjo igrajo v veliki večini nogometaši iz domačega okolja. Zato je treba že v nogometni šoli otroke vzgajati, da pridejo na trening v dresih Mure, ne pa v Messijevem.«

Ste tudi eden redkih nogometašev, ki so igrali za oba večna rivala, Olimpijo in Maribor.

»V Prekmurju je pri nogometaših in navijačih več srčnosti, preprostosti in skromnosti. To dela klub velik. To opažajo tudi drugi navijači, ki prihajajo v Mursko Soboto. Te lastnosti morate domačini spoštovati. Tudi moja mama je prihajala na tekme v Fazanerijo. Vedno je rekla: 'Preprosto uživam v tem vzdušju, ljudje tukaj so enkratni.' Zaradi tega ima Mura nekaj več kot preostali slovenski klubi, z Mariborom in Olimpijo vred.«

Kako je prišlo do sodelovanja s Šimundžo?

»Ko je Ante dobil ponudbo za vodenje Mure, me je vprašal, ali bi mu pomagal. Sam sem že pred tremi leti imel drugačne načrte. Že takrat sem nameraval postati glavni trener, vendar je splet okoliščin nanesele drugače. Ponudbo sem sprejel, ker je šlo tudi in predvsem za Muro in Mursko Soboto. Če bi šlo za kateri koli drugi klub v Sloveniji, se verjetno ne bi odločil prevzeti nalog pomočnika trenerja.«

Kakšno je bilo vajino sodelovanje ta tri leta?

»Vsak pomočnik je opravljal svoje delo, sistem dela je bil namreč vzpostavljen že prej. Sistem je deloval, ker smo vsi strokovno podkovani, zato so tudi prišli rezultati. Ante zelo veliko sprašuje, posluša in prav tako upošteva. S tem kaže neko svojo veličino. Res pa je, da je za rezultat kluba on sam odgovoren.«

Aleš Cipot

Damjan Gajser

Najbrž mislite na četrtfinalno povratno tekmo z Domžalami.

»Ker smo potrebovali dva zadetka za napredovanje, sem predlagal, da bi spremenili postavitev na igrišču in zaigrali s tremi branilci in tremi napadalci. Rekel sem: 'Ante, jaz prevzamem odgovornost.' Odvrnil mi je, da mi stoji ob strani. Vodil sem sestanek med polčasoma, na katerem smo se z igralci pogovorili. Napredovanje sta prinesla naš pogum in naša vztrajnost. Igralci so odlično opravili zastavljene naloge, čeprav sistema 3-4-3 do takrat nismo trenirali. Sam sem le pomagal po svojih najboljših močeh.«

Na derbiju z Olimpijo lansko jesen ste tudi predlagali, da kot menjava v igro vstopi Armin Ćerimagić. V drugem polčasu je z odlično igro črno-bele ponesel do zmage s 3 : 1.

»Poslušal sem le notranji občutek, ki mi je pravil, kdo bo v danem trenutku izstopal.«

Kot pomočnik trenerja ste na klopi za svoje vedenje dobili nekaj rumenih kartonov. Namerno?

»Že pred tekmami smo se dogovorili, kdo bo pritiskal na sodnike. Anteja smo na tak način zaščitili, da se ni izpostavljajal. To je bila moja naloga. V nekaterih primerih se je izšlo, spet drugič sem bil kaznovan, ampak to vse počneš v službi kluba in za svoje

moštvo.«

Kot nogometaš ste prav tako prejeli kar precej kazni. Na prvi evropski tekmi v Aarau ste bili zaradi dveh rumenih kartonov izključeni že v prvem polčasu.

»Sem zelo impulziven človek. Sodnikom sem pogosto ugovarjal že kot igralec, včasih sem res povedal kaj pikrega. Krivica me je vedno bolela. Black Gringosi so mi zato na nekem pikniku podarili velik rumeni karton s podobo. Rekli so mu Žučko. Mislim, da sta vse zakuhala Aleš Ščančar in njegov oče.«

Na fakulteti za šport ste diplomirali s temo Analiza modela igre italijanske reprezentance v napadu na svetovnem prvenstvu 2006, ko so postali prvaki. Vam je blizu slog igre Italijanov, ki se tudi veliko prerekajo, izsiljujejo in provocirajo?

»Ne, njihov slog mi ni blizu. Temo naloge mi je predlagal Zdenko Verdenik, ki me je tudi prvič povabil v reprezentanco. Analiziral sem osem tekem. Sleherni njihovo podajo in strel. Zanimivo: Italijani so vsako žogo iz avta metali do Francesca Tottija, ki je nato vedno s podajo v globino iskal napadalce.«

Zdi se, da je tudi pri Muri vsak avt ali prosti strel do potankosti izdelan.

»Igralcem smo vcepili neki avtomatiziran sistem, ki vodi do rezultata. Nekaj je prav tako improvizacije. Če vsi, to so uprava kluba, trenerski štab, igralci, podmladek in tudi navijači, dihajo kot eno, uspeh ne more in ne sme izostati. Ker smo Ante, Damjan, Aleš in tudi jaz nogomet igrali na visokem nivoju, nam igralci zaupajo. Ti pa jih moraš pripraviti do tega, da dajo vse od sebe.«

Kdaj bo Mura državna prvakinja?

»V športu je tako, da gre vse po stopnicah. Če stopnice preskakuješ, lahko hitro padeš. Vse ima neki svoj čas. Že to sezono smo imeli kakovosten kader, ampak se ni izšlo. Drugo leto? Lahko je tudi Mura prvak.«

A očitno brez vas.

»Glavni trener želim postati, ker vem, da obvladam stvari. Ne želim biti prepotenten ali aroganten. Veliko sem v svoji karieri vlagal vase in se izobraževal. Ko bom dobil priložnost, vem, da jo bom izkoristil z obema rokama.«

damjan-gajser

ante-šimundža

mura